

CRABUL COLIN ȘI PRIETENII SĂI

TUULA PERE • ROKSOLANA PANCHYSHYN

Traducere de *Luminița Olteanu*

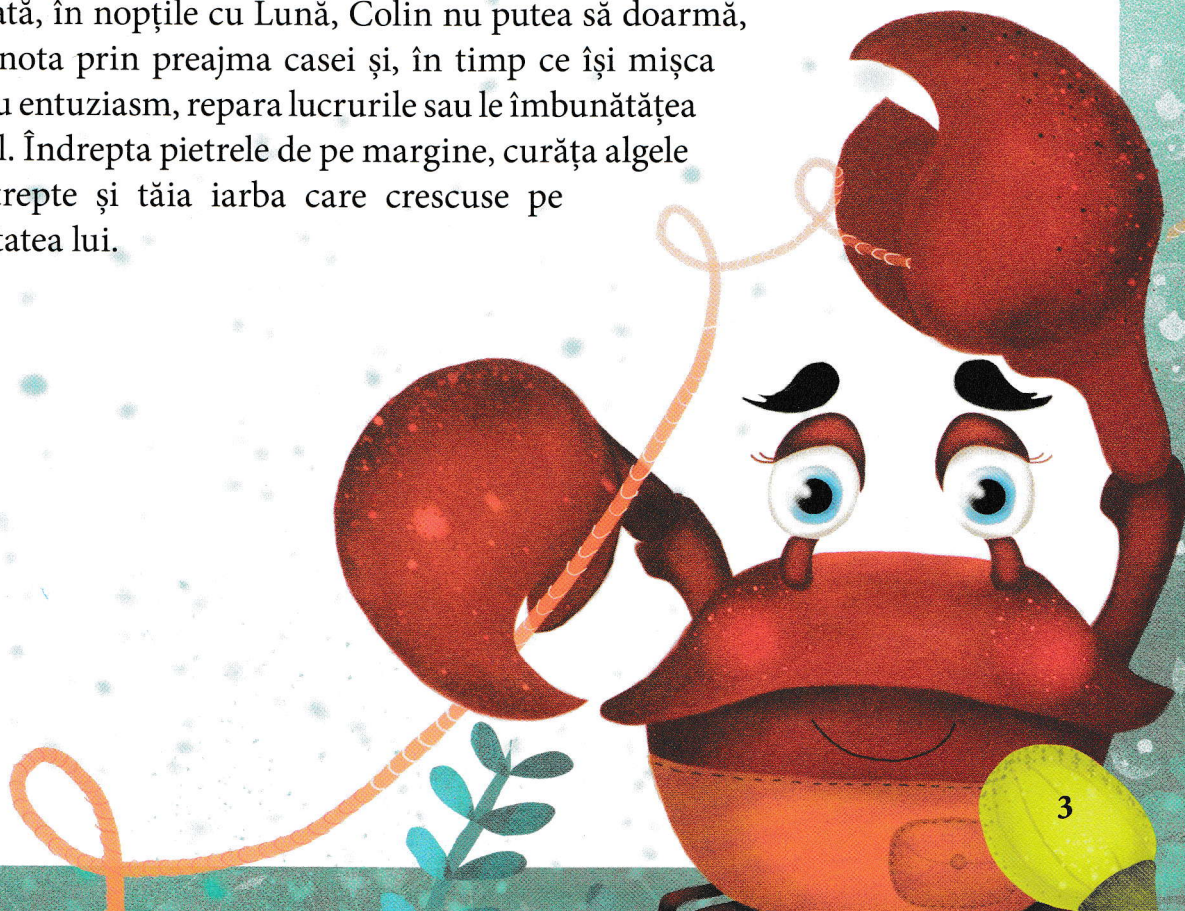


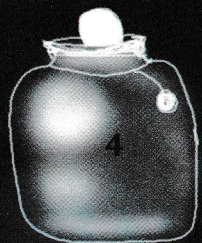
Editura Nomina

Crabul Colin era cel mai iscusit constructor de pe malul estic al râului. Își folosise priceperea și își construise o casă confortabilă. Mai întâi, ridicase o bucătărie bine echipată și un dormitor micuț, deasupra pivniței. Apoi, adăugase o verandă drăguță și un al doilea etaj.

Constructorul era destul de mulțumit de casa lui, dar, cum era harnic și inventiv, nu înceta să planifice noi îmbunătățiri. În fiecare zi, de îndată ce soarele dimineții începea să se ridice deasupra golfului, Colin își îmbrăca salopeta portocalie și își așeza uneltele în buzunarul mare din față. Se întâmpla de multe ori să muncească toată ziua și să trudească mult timp după apusul soarelui.

Câteodată, în nopțile cu Lună, Colin nu putea să doarmă, așa că înota prin preajma casei și, în timp ce își mișca coada cu entuziasm, repara lucrurile sau le îmbunătățea aspectul. Îndrepta pietrele de pe margine, curăța algele de pe trepte și tăia iarba care crescuse pe proprietatea lui.

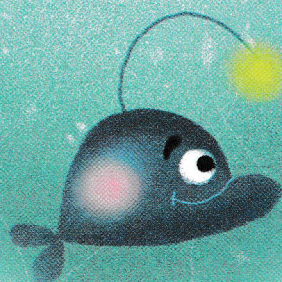




Era o noapte blândă de august. Colin stătea pe acoperiș și privea împrejur. Mansarda casei se ridica până la suprafață și Colin putea vedea peisajul din preajma râului. Era frumos, plin de copaci și tufișuri, dar nu se măsură cu frumusețea apei. Crabul cunoștea albia râului ca pe propriile buzunare – toate coturile, pietrele și trunchiurile de copaci căzute în apă.

Din când în când, râul aducea surprize deosebite. Colin adunase din apă tot felul de obiecte neobișnuite. Cu cleștii lui îndemânatici, transformase un pantof vechi într-un dulap splendid. Sau o conservă goală, într-un folositor șemineu în aer liber.

Noaptea s-a lăsat și apa s-a întunecat. Luna a răsărit pe cerul de catifea și a luminat golful în care locuia Colin. Era timpul să intre în casă.



Colin a fredonat fericit, în timp ce și-a pregătit gustarea de seară. Cu o cană aburindă de ceai în clești, s-a așezat în balansoar și a privit pe fereastră. În lumina Lunii, a zărit pavilionul de grădină pe care începuse să-l construiască de curând. Își dorea de multă vreme un asemenea pavilion. În sfârșit, reușise să adune toate materialele și să ridice fundația. Era încă mult de lucru, dar pentru asta va munci toată săptămâna care urma.

Colin aștepta cu nerăbdare să termine lucrările. În pavilion va putea organiza multe întâlniri plăcute cu prietenii.

Colin îi cunoștea pe aproape toți cei care locuiau de-a lungul râului. Prietenii îl vizitau adesea, să-i aducă noutăți sau să-i ceară sfatul, ori o mână de ajutor. Cleștii puternici ai lui Colin săpaseră fundația pentru casa broaștei țestoase. Cleștii săi construiseră un cuib în care familia de pești să-și depună ouăle. Tot ei salvaseră peștii care rămâneau prinși în plasele pescarilor. Iar casa Doamnei Somn nu ar mai fi fost cu siguranță în picioare fără ajutorul lui Colin. Era mereu prin preajmă, să facă încă o reparație.

Podelele scârțâiau sub balansoarul în care se legăna Colin. A închis ochii și și-a imaginat din nou cât de mult se va bucura de noul pavilion când va fi gata. Va fi foarte plăcut să stea acolo și să privească râul învolburat și roiurile de peștișori.





Respect pentru oameni și cărți